

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
 ततो देवो विशुद्धात्मा विमानेन चतुर्मुखः ॥ पद्मयो निर्जगत्स्रष्टा दर्शयामास राघवं ॥ १ ॥ शक्रश्चाग्निश्च वायुश्च यमो विरुण एव च ॥ यक्षाधिपश्च भगवांस्तथा स
 तर्षयो मलाः ॥ १८ ॥ राजा दशरथश्चैव दिव्यभास्वरमूर्तिमान् ॥ विमानेन महार्हं हंसयुक्तेन भास्वता ॥ १९ ॥ ततो तैरिक्षंतस्सर्वदेवगंधर्वसंकुलं ॥ शुशुभे
 तारकाचित्रं शरदीवनभस्तलं ॥ २० ॥ तत उत्थाय वैदेही तेषां मध्ये यशस्विनी ॥ उवाच वाक्यं कल्याणी रामं पृथुलवक्षसं ॥ २१ ॥ राजपुत्र न ते दोषं करोमि विदि
 ताहिते ॥ गतिः स्त्रीणां नराणां च शृणु चेदं वचो मम ॥ २२ ॥ अंतश्चरति भूतानां मातरिश्वासदा गतिः ॥ समे विमुंचतु प्राणान्यदि पापं चराम्यहं ॥ २३ ॥ अग्निराप
 स्तथा काशं पृथिवी वायुरेव च ॥ विमुंचंतु मम प्राणान्यदि पापं चराम्यहं ॥ २४ ॥ यथा हं त्वहं ते वीर नान्यं स्वप्नेऽप्यचितयं ॥ तथा मे देव निर्दिष्टस्त्वमेव हि प्रतिभवं ॥
 ॥ २५ ॥ ततो तैरिक्षेवागासीत्सुभगा लोकसाक्षिणी ॥ पुण्यासंहर्षणी तेषां वानराणां महात्मनां ॥ २६ ॥ वायुरुवाच भो भोराघवसत्यं वै वायुरस्मि सदा ग
 तिः ॥ अपापामैथिली राजन्संगच्छ सह भार्यया ॥ २७ ॥ अग्निरुवाच अहं मंतः शरीरस्थो भूतानां रघुनंदन ॥ सुसूक्ष्ममपि काकुत्स्थमैथिलीनापराध्य
 ति ॥ २८ ॥ वरुण उवाच रसावै मत्प्रसूता हि भूतदेहेषुराघव ॥ अहं वै त्वां प्रब्रवीमि मैथिली प्रतिगृह्यतां ॥ २९ ॥ ब्रह्मोवाच पुत्र नैतदिहाश्रयं त्वयि
 राजर्षियर्मणि ॥ साधो सदृत्त काकुत्स्थश्च नु चेदं वचो मम ॥ ३० ॥ शत्रुरेष त्वया वीर देवगंधर्वभोगिनां ॥ यक्षाणां दानवानां च महर्षीणां च पातितः ॥ ३१ ॥ अ
 वध्यः सर्वभूतानां मत्प्रसादात्पुराभवत् ॥ कस्माच्चिंकारणात्पापः कंचि कालमुपेक्षितः ॥ ३२ ॥ वधार्थमात्मनस्तेन हतासीतादुरालमना ॥ नलकूबरशोपेन रक्षा
 चास्याः कृता मया ॥ ३३ ॥ यदि त्यकामा मासेवेत्स्त्रियमन्यामपि ध्रुवं ॥ शतधास्य फलेन्मूर्धा इत्युक्तः सो भवत्पुरा ॥ ३४ ॥ नात्र शंकालवया कार्या प्रतीच्छे मां महा
 युते ॥ कृतं त्वयामहं कार्यं देवानाममरप्रभ ॥ ३५ ॥ दशरथ उवाच प्रीतोऽस्मि वत्स भद्रं ते पिता दशरथोऽस्मि ते ॥ अनुजानामि राज्यं च प्रशाधि पुरुषोत्त
 म ॥ ३६ ॥ राम उवाच अभिवादयेत्वां राजेंद्रयदित्वं जनको मम ॥ गमिष्यामि पुरीं रम्यामयोध्यां शासनात्तव ॥ ३७ ॥ मार्कण्डेय उवाच तमुवाच
 पिताभूयः प्रहृष्टो भरतर्षभ ॥ गच्छा योध्यां प्रशार्थीति रामं रक्तांतलोचनं ॥ ३८ ॥ संपूर्णानीह वर्षाणि चतुर्दश महायुते ॥ ततो देवानमस्तृत्य सुहृद्विरभिनिदि
 तः ॥ ३९ ॥ महेंद्र इव पौलोम्या भार्यया ससमेयिवान् ॥ ततो वरं ददौ तस्मै त्वयि विधाय परंतपः ॥ ४० ॥